

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság

Fkf.III.28/2022/7. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2022. évi szeptember hó 27. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt **Terhelt1 és 5 társa** ellen indított büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék 11.Fk.62/2021/46. számú ítéletének Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottakra vonatkozó részét az alábbiak szerint változtatja meg:

A Terhelt2 II. r. vádlott terhére rótt igazságszolgáltatás elleni bűncselekmény minősítése a Btk. 278. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő kényszerítés hatósági eljárásban büntette.

A vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában 2 (kettő) évre, Terhelt3 III. r. vádlott és Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában 1 (egy) év 6 (hat) hónapra enyhíti.

Terhelt1 I. r. vádlott tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi Terhelt2 II. r. vádlottat 19.778 (tizenkilencezer-hétszázhetvennyolc) forint, Terhelt3 III. r. vádlottat 18.590 (tizennolcezer-ötszázkilencven) forint, Terhelt4 IV. r. vádlottat 14.400 (tizennégyezer-négyezer) forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Kaposvári Törvényszék a 2022. évi március hó 16. napján kelt 11.Fk.62/2021/46. számú ítéletében *Terhelt1 I. r. vádlottat* társtettesként elkövetett, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 371. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő rongálás vétsége, társtettesként elkövetett a Btk. 339. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő garázdaság büntette, 5 rb. társtettesként elkövetett a Btk. 194. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő személyi szabadság megsértésének büntette, 2 rb. társtettesként elkövetett a Btk. 194. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő személyi szabadság megsértésének büntette, valamint a Btk. 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (8) bekezdés II. fordulat szerint minősülő testi sértés büntette miatt – halmazati büntetésül – 2 év szabadságvesztésre és 2 év közügyek eltiltására ítélte, míg a Btk. 221. § (1) bekezdésében meghatározott, a (2) bekezdés d) pontja szerint minősülő és a (4) bekezdés szerint büntetendő magánlaksértés büntette miatt emelt vád alól felmentette. A kiszabott szabadságvesztést fiatalkorúak börtönében rendelte végrehajtani azzal, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Kötelezte a vádlottat 121.840 forint bünygyi költség megfizetésére.
- [2] *Terhelt2 II. r. vádlottat* társtettesként elkövetett a Btk. 221. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés c) és d) pontjai szerint minősülő magánlaksértés büntette, a Btk. 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés szerint minősülő testi sértés vétsége, a Btk. 222. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő zaklatás vétsége, valamint 2 rb. a Btk. 278. § (1) bekezdésében meghatározott és aszerint minősülő kényszerítés hatósági eljárásban büntette miatt – halmazati büntetésül – 3 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. *Terhelt2 II. r. vádlottat* a Btk. 371. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő rongálás vétsége és a Btk. 339. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő garázdaság büntette miatt emelt vád alól felmentette. Kötelezte továbbá 126.000 forint bünygyi költség megfizetésére.
- [3] *Terhelt3 III. r. vádlottat* társtettesként elkövetett a Btk. 371. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő rongálás vétsége, társtettesként elkövetett a Btk. 339. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő garázdaság büntette, társtettesként elkövetett a Btk. 221. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés c) és d) pontjai szerint minősülő magánlaksértés büntette és bűnsegédként elkövetett a Btk. 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés szerint minősülő testi sértés vétsége miatt – halmazati büntetésül – 2 év szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette azzal, hogy annak esetleges végrehajtása esetén a szabadságvesztést börtönben kell végrehajtani. Rendelkezett továbbá arról, hogy a vádlott a szabadságvesztés-büntetés esetleges végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Kötelezte a vádlottat 121.320 forint bünygyi költség megfizetésére.
- [4] *Terhelt4 IV. r. vádlottat* társtettesként elkövetett a Btk. 221. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés c) és d) pontjai szerint minősülő magánlaksértés büntette, 5 rb. társtettesként

elkövetett a Btk. 194. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő személyi szabadság megsértésének büntette, valamint 2 rb. társtettesként elkövetett a Btk. 194. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő személyi szabadság megsértésének büntette miatt – halmazati büntetésül – 2 év szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a kiszabott szabadságvesztés esetleges végrehajtása esetén annak végrehajtási fokozata börtön, továbbá a vádlott a szabadságvesztés-büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Kötelezte továbbá 118.800 forint bűnügyi költség megfizetésére.

- [5] *Terhelt5 V. r. vádlottat* társtettesként elkövetett a Btk. 221. § (1) bekezdésében meghatározott, a (2) bekezdés c) és d) pontjai szerint minősülő magánlaksértés büntette, bűnsegédként elkövetett a Btk. 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés szerint minősülő testi sértés vétsége miatt – halmazati büntetésül – 1 év szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette azzal, hogy annak esetleges végrehajtása esetén az V. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön és kötelezte a vádlottat 133.956 forint bűnügyi költség megfizetésére.
- [6] *terhelt6 VI. r. vádlottat* társtettesként elkövetett a Btk. 371. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő rongálás vétsége, valamint társtettesként elkövetett a Btk. 339. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő garázdaság büntette miatt – halmazati büntetésül – 200 óra közérdekű munka büntetésre ítélte azzal, hogy a VI. r. vádlott a közérdekű munkát a heti pihenőnapon vagy a szabadidejében, díjazás nélkül köteles elvégezni, legalább hetente egy napon. Amennyiben a VI. r. vádlott a számára meghatározott munkát önhibájából nem végzi el, a közérdekű munkát, vagy annak hátralévő részét fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni. Kötelezte a vádlottat 111.600 forint bűnügyi költség megfizetésére.
- [7] Mindezekén túl *Terhelt1 I. r., Terhelt3 III. r. és terhelt6 VI. r. vádlottakat* egyetemlegesen kötelezte az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon belül a magánfél2. magánfél részére 124.460 forint kártérítés, valamint a NAV Somogy Megyei Adó- és Vámigazgatósága külön felhívására 1.500 forint eljárási illeték megfizetésére.
- [8] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyészség *Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak* terhére jelentett be fellebbezést. *Terhelt1 I. r. vádlott* vonatkozásában a magánlaksértés büntettének vádja alóli részfelmentése miatt, bűnösségének megállapítása, valamint büntetésének súlyosítása végett, *Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak* vonatkozásában a magánlaksértés büntette tekintetében eltérő tényállás és súlyosabb minősítés megállapítása, *Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak*nál ezen túlmenően büntetésük súlyosítása végett is.
- [9] Jogorvoslati kérelemmel élt az elsőfokú bíróság ítélete ellen *Terhelt1 I. r. vádlott* védője a személyi szabadság megsértésének büntette miatt emelt vád alóli részfelmentés, valamint enyhítés, *Terhelt2 II. r. vádlott és védője* elsődlegesen teljes felmentés, másodlagosan enyhítés, *Terhelt3 III. r. vádlott és védője* a II. tényállási pontban írt cselekmények tekintetében felmentés, másodlagosan enyhítés, *Terhelt4 IV. r. vádlott és védője*, valamint *Terhelt5 V. r. vádlott és védője* felmentés érdekében.
- [10] A benyújtó2 átiratában *Terhelt3 III. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak* terhére bejelentett fellebbezést a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 587. § (2) bekezdése alapján visszavonta, míg az ügyészség jogorvoslati kérelmét *Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak* vonatkozásában kizárólag a büntetésük súlyosítására irányuló részében tartotta fenn. Az *Terhelt1 I. r. vádlott* terhére bejelentett fellebbezést szintén

módosította, és azt az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése és új eljárásra utasítása végett tartotta fenn.

- [11] Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak és védőik a nyilvános ülésen bejelentett jogorvoslati kérelmeiknek megfelelő tartalommal szólaltak fel. Terhelt5 V. r. vádlott és védője jogorvoslati kérelmét a felmentést és az enyhítést célzó részében is visszavonta.

- [12] **II.**

- [13] A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdése értelmében az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. E felülbírálat a Be. 590. § (2) és (7) bekezdései alapján kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó ítéleti rendelkezésekre, az indokolás helyességére, az eljárási szabályok megtartására, illetve – hivatalból – az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekre. A felülbírálat azonban a Be. 590. § (9) bekezdése alapján nem terjed ki terhelt5 V. r. és terhelt6 VI. r. vádlottra, tekintettel arra, hogy a VI. r. vádlottra az elsőfokú bíróság ítélete a 2022. évi március hó 16. napján, míg az V. r. vádlottra – a fellebbezés visszavonására tekintettel – 2022. szeptember 27. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált. A felülbírálat további korlátját jelentette a Be. 590. § (8) bekezdésére figyelemmel a Terhelt2 II. r. vádlottat érintő részfelmentő rendelkezés az I. tényállási ponthoz kapcsolódóan. E tényállási pontban írt cselekménnyel összefüggésben az elsőfokú bíróság a rongálás vétsége és a garázdaság büntette miatt emelt vád alól Terhelt2 II. r. vádlottat felmentette, amely felmentő rendelkezést jogorvoslati kérelem nem sérelmezte.
- [14] A felülbírálat során a másodfokú bíróság észlelte, hogy Terhelt1 I. r. vádlott tekintetében az elsőfokú ítélet III. pontja nem tartalmaz tényállást. A [71]-[73] pontokat vizsgálva az állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság a vádiratban foglaltakkal egyetértett.
- [15] Az elsőfokú bíróság ítéletében a vádirat történeti tényállását valamennyi tényállási pont vonatkozásában ismertette, azonban a saját ítéleti tényállását a III. pontban egyáltalán nem rögzítette, tehát abban semmilyen ténymegállapítás nem szerepel a vád tárgyát képező cselekménnyel kapcsolatosan. A III. tényállási pont mindössze annyit tartalmaz, hogy a bíróság elfogadta Terhelt1 I. r. vádlott beismerő vallomását, tekintettel arra, hogy azt valamennyi egyéb bizonyíték alátámasztotta. Ezt követően ismertette Terhelt1 I. r. vádlott vallomását és megjelölte a tanúkat, valamint hivatkozott az igazságügyi orvosszakértői véleményre, és az Országos Mentőszolgálat, valamint a Kaposi Mór Oktatókórház irataira.
- [16] Amint arra a fellebbviteli főügyészség is helytállóan hivatkozott, az elsőfokú bíróság nem állapított meg tényállást a vád tárgyát képező ezen cselekménnyel kapcsolatosan, nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy a vád tárgyává tett cselekmények megtörténtek-e, ha igen, azokat a vádlott vagy más személy követte el, az elkövetésre mikor, milyen körülmények mellett került sor. Teljes egészében elmaradt annak rögzítése, hogy a vád tárgyává tett cselekménnyel kapcsolatosan mely tények állapíthatóak meg, illetve mely tények megállapítása nem volt lehetséges.
- [17] A Be. 6. § (1) bekezdése szerint a bíróság a vád alapján ítélezik. A Be. 6. § (2) bekezdése alapján a bíróságnak a vádról döntenie kell, a vádon túl nem terjeszkedhet. A Be. 6. § (3) bekezdése szerint a bíróság csak a megvádolt személy büntetőjogi felelősségéről dönthet és csak olyan cselekményt bírálhat el, amelyet a vád tartalmaz.

- [18] A Be. 163. § (3) bekezdése alapján a bíróság az ítélezés során a tényállást a vád keretein belül tisztázza. A Be. 561. § (3) bekezdés c) pontja szerint az ügydöntő határozat tartalmazza a bíróság által megállapított tényállást, mely szabály alól nincs kivétel.
- [19] Mindezek alapján megállapítható tehát, hogy az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának tényállásában a vád keretei között lefolytatott, a vád történeti tényállásában állított tények tárgyában megállapított valósághű tényeket kell tartalmaznia. A vád kereteit a vádirat történeti tényállásában írt cselekmények jelentik, azon túl a tettazonosságot megsértő mértékben ténymegállapítást a bíróság nem tehet, ugyanakkor a vádat köteles kimeríteni, a vád történeti tényállásában rögzített cselekménnyel azonos lényegű (tettazonos) cselekménnyel kapcsolatban lefolytatott bizonyítás eredményeként tényállást kell megállapítania. Ez a megállapított tényállás szolgál alapul a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítása kérdésében való döntésnek, a bűnösség megállapításának, a cselekmény minősítésének, illetőleg a büntetőjogi felelősség hiányára vont következtetésnek.
- [20] Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében a III. pont vonatkozásában nem állapított meg tényállást, ennek hiányában értelemszerűen a másodfokú bíróság által végzendő kijavításra sem volt lehetőség. Nem lehetett ugyanis megállapítani, hogy az elsőfokú bíróság a vád tárgyává tett cselekmény történeti tényállási elemei közül melyek tekintetében milyen megállapítást tett.
- [21] Amennyiben a bíróság ítéletének tényállásában a vád történeti tényállásában megjelenő, a vád tárgyát képező cselekmény tekintetében ténybeli megállapításokat egyáltalán nem tesz, erre figyelemmel nem lehet azt megállapítani, hogy a vád tárgyában a hivatkozott rendelkezések szerinti törvényi kötelezettségének megfelelően lefolytatandó bizonyítás eredményeként milyen megállapításokat tett, abban az esetben – még akkor is, ha formálisan az ítéletben ilyen rész szerepel – tényállás megállapítására valójában nem kerül sor. Ha pedig a bíróság nem állapított meg tényállást, az ítélet teljesen megalapozatlan, annak orvoslására kizárólag a Be. 610. §-ában foglalt lehetőség áll rendelkezésre. A másodfokú bíróságnak hatályon kívül kell helyeznie az elsőfokú bíróság ítéletét és az elsőfokú bíróságot új eljárásra kell utasítania (*BH 2022.228.*).
- [22] Igaz ugyan, hogy a hatályon kívül helyezési ok csak a III. tényállási pontot érintette, de Terhelt1 I. r. vádlott cselekményeinek egy eljárásban történő elbírálása végett az ítélet teljes rá vonatkozó részének hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása vált szükségessé.
- [23] Terhelt3 III. r. vádlott az I. tényállási pontban szereplő rongálás vétségében és garázdaság büntetében történő bűnösségének megállapítását nem sérelmezte, ezért a másodfokú bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés b) pontja alapján e tényállási pont tekintetében nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.
- [24] A II. tényállási pontban szereplő cselekmény tekintetében a felülbírálat teljes volt, ugyanis Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak és védőik jogorvoslati kérelme elsődlegesen felmentésre irányult.
- [25] E felülbírálat során a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontjában írt okokból részben megalapozatlannak találta, az ugyanis sértett1 sértett magánindítványának az előterjesztése tekintetében hiányos.
- [26] Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének teljes felülbírálattal érintett részét – figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára – a lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján kiegészítette azzal, hogy sértett1 sértett magánindítványát 2020. június 21. napján terjesztette elő.

- [27] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi előírások megtartásával folytatta le, nem vétett olyan, a Be. 607. § (1) bekezdésében, illetve a 608. § (1) bekezdésében írt feltétlen hatályon kívül helyezéshez vezető ún. abszolút vagy a Be. 609. § (1) bekezdésében meghatározott lényeges kihatással bíró, a másodfokú eljárásban nem orvosolható ún. relatív eljárási szabályértést, mely az ítélet érdemi felülbírálatát kizárta volna.
- [28] A feltárt és rendelkezésre álló bizonyítási eszközöket mérlegelési körébe vonta, azok bizonyító erejét, valóságtartalmát a logika szabályainak megfelelően értékelte. Ennek során – az egyes bizonyítékok terhelő és mentő vonatkozásait egyaránt figyelembe véve – kellően meggyőző érveléssel adott számot ténymegállapításairól, végső soron a vádlotti védekezések elvetésének okairól. Tehát indokolási kötelezettségének is eleget tett.
- [29] A vádlottak és védőik által bejelentett jogorvoslati kérelmek a felmentést célzó, a tényállás mikénti megállapítását sérelmező részükben – az elsőfokú bíróság által megcáfolt és elutasított védekezések ismételt megfogalmazásával – a bizonyítékértékelő tevékenységet támadták.
- [30] Miután a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak a vádlottak cselekvőségét érintő mérlegelő tevékenységével egyetértett, érvelésének megismétlését nem, mindössze az alábbiak kiemelését tartotta szükségesnek.
- [31] A vádlottak és sértett1 sértett és családtagjai közötti szóváltás, illetve tettlegesség előzménye volt, hogy Terhelt1 I. r. vádlott 2020. június 15. napját megelőzően kapcsolatban állt a sértett lányával, tanú8val, mely kapcsolatukból közös gyermekük is született. tanú8 azonban megszakította az I. r. vádlottal a viszonyát, elhagyta az általa lakott ingatlant és barátjához ment Németországba. Terhelt1 I. r. vádlott a kapcsolat megszakítását sérelmezte, ezért szeretett volna találkozni tanú8val. Ilyen előzmények után került sor arra, hogy a vádlottak 2020. június 15. napján felkeresték a tanú8 családja által lakott ingatlant, ahol a vádlottak és sértettek között szóváltásra, majd tettlegességre került sor.
- [32] A bizonyítási eljárás során a vádlottak, valamint a tanúk vallomását is több vonatkozásban következetlenség és tartalmi hiteltelenség jellemezte. Különösen igaz ez a megállapítás a tanúk vallomásának tekintetében arra, hogy a vádlottak egyszerre vagy külön érkeztek a sértetti ingatlanhoz, továbbá abban a tekintetben is, hogy milyen módon jutottak be a sértettek házába. Ebben a körben az elsőfokú bíróság helyesen, a bizonyítékok mérlegelése alapján az erőszakot nem találta megállapíthatónak a vádlottak ingatlanba történő bejutása kapcsán. Ugyancsak eltérő vallomások álltak rendelkezésre abban a tekintetben is, hogy a vádlottak eszközzel vagy anélkül érkeztek az ingatlanhoz. E körben azonban sértett1, sértett2 és sértett3 a lényeges körülmények tekintetében egybehangzó vallomást tett, ezért az elsőfokú bíróság ezen vallomásokat elfogadva helyesen rögzítette, hogy a vádlottak mindegyikének kezében volt valamilyen eszköz.
- [33] sértett1 sértett bántalmazását Terhelt2 II. r. vádlott mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson részben elismerte, azt a sértett sérüléseiről készült látóanyag tartalma is alátámasztotta, így a bántalmazás megállapítása részben a vádlott beismerő vallomásán alapult. A II.r. vádlott vallomásával ellentétben álló részét pedig a sértett előadása alapján lehetett feltárni. Azt pedig, hogy Terhelt3 III. r. vádlott a sértett bántalmazásához segítséget nyújtott, a III. r. vádlott sem vitatta a nyomozás során, és ugyanilyen tartalmú nyilatkozatot tett sértett1 sértett, valamint sértett2 és sértett3 is.
- [34] Ilyen körülmények között helytállóan járt el az elsőfokú bíróság, amikor a cím38 szám alatti ingatlan – mások elől elzárt – udvarán történt események rekonstruálásakor a vádlottak és a tanúk vallomásainak azon részét fogadta el, amelyeket az egyéb bizonyítékok is alátámasztottak. Az elsőfokú bíróság ténymegállapításai a vádlottak védekezésével szembenálló részükben a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapulnak.

- [35] Terhelt2 II. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában bizonyítási indítványt terjesztett elő. Ennek tartalma szerint az elsőfokú eljárásban tanúként kihallgatott sértett1 az elsőfokú ítélet meghozatalát követően beismerte, hogy az ügyben tett tanúvallomása valótlan, hamis tanúvallomást tett és vállalta ennek valamennyi következményét. Erre figyelemmel a terhelt élettársa a Kaposvári Rendőrkapitányság előtt feljelentést tett sértett1 ellen. A Kaposvári Rendőrkapitányság ügyiratszám1bű. számú határozatával a feljelentést elutasította. Erre hivatkozással indítványozta, hogy a másodfokú bíróság tanúként idézze meg és hallgassa ki az elsőfokú eljárásban tanúként már kihallgatott sértett1t.
- [36] A Be. 594. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bírósági eljárásban bizonyítás felvételének a részbeni megalapozatlanság, az eljárási szabálysértés kiküszöbölése érdekében vagy akkor van helye, ha a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékra hivatkoztak.
- [37] A védő beadványában foglaltakkal szemben az iratok tartalma alapján nem volt megállapítható, hogy sértett1 elismerte volna, hogy az ügyben tett tanúvallomása valótlan, mindössze az, hogy Terhelt2 II. r. vádlott hozzátartozója tett emiatt feljelentést.
- [38] Tekintettel tehát arra, hogy olyan körülmény nem merült fel, mely sértett1 ismételt kihallgatását szükségessé tette volna, illetve annak eljárási törvényben írt feltételei sem álltak fenn, ezért a másodfokú bíróság a védő által előterjesztett bizonyítási indítványt elutasította.
- [39] Az elsőfokú bíróság ítélete – figyelemmel a Be. 593. § (3) bekezdésére – a magánindítvány előterjesztésének időpontjára vonatkozó kiegészítéssel vált irányadóvá a másodfokú eljárásban.

- [40] **III.**
- [41] A másodfokú eljárásban irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak büntetőjogi felelősségére. Az ezt sérelmező, részbeni felmentés céljából bejelentett fellebbezések tehát eredménytelenek bizonyultak.
- [42] A felülbírálattal érintett bűncselekmények minősítése is túlnyomórészt a büntető anyagi jogszabályban foglaltaknak megfelelően történt.
- [43] Észlelte azonban a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a cselekmények jogi minősítése kapcsán indokolási kötelezettségének egyáltalán nem tett eleget, ezért annak kiegészítése vált szükségessé.
- [44] Terhelt3 III. r. vádlott I. tényállási pontban írt azon magatartása, hogy vádlott-társaival ittas állapotban a cím39 szám alatti ház előtt lévő buszmegállót éjfél körüli időpontban – ittasságukból fakadóan – ököllel ütötték, illetve rugdosták, olyan kihívóan közösségellenes és erőszakos magatartás, mely nemcsak alkalmas volt arra, hogy az azt észlelőkben megbotránkozást, illetve riadalmat keltsen, hanem ez be is következett, mert a környékbeli társasházban lakók tettek bejelentést a rendőrségen a vádlottak cselekménye miatt. A buszmegálló üvegének megrongálása folytán a vádlottak cselekménye a rongálás vétségét is megvalósította.
- [45] A II. tényállási pontban írt magatartásukkal, így azzal, hogy Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak sértett1 és családja által lakott ingatlanban különböző ütlegeket, karót, illetve a II. r. vádlott egy kb. 1,5-2 méter hosszú fémcsőszerűséget magánál tartva mentek be, a felfegyverkezve és csoportosan elkövetett magánlaksértés büntetettét megvalósították. A felfegyverkezve elkövetett magánlaksértés büntettségével összefüggésben

arra is szükséges utalni, hogy ennek alanyi feltétele, hogy az ellenállás leküzdése vagy megakadályozása végett történjék, míg a tárgyi feltétele, hogy az elkövető az élet kioltására alkalmas eszközt tart magánál, azonban nem szükséges, hogy az eszközt ténylegesen használja is. Jelen ügyben pedig éppen erről volt szó. A csoportosan elkövetésre a Btk. 459. § (1) bekezdésének 3. pontjában foglalt értelmező rendelkezés az irányadó, vagyis akkor valósul meg, ha a magánlaksértés elkövetésében három vagy ennél több személy vesz részt, ahogy az a jelen ügyben is történt.

- [46] Terhelt2 II. r. vádlott azon magatartásával, hogy sértett1 sértettnek a bántalmazása folytán nyolc napon belül gyógyuló sérülése keletkezett, a Btk. 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés szerint minősülő testi sértés vétségét megvalósította.
- [47] Az irányadó tényállás szerint Terhelt2 II. r. vádlott sértett3 sértettet azzal is megfenyegette, hogy amennyiben tanú8 rövid időn belül nem kerül elő, akkor visszajön és rájuk gyújtja a házat. A vádlott ezen cselekményével elkövette a Btk. 222. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott zaklatás vétségét.
- [48] Az irányadó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően minősítette az elsőfokú bíróság Terhelt2 II. r. vádlott azon cselekményét kényszerítés hatósági eljárásban büntettének, amikor a vádlott sértett2t és sértett3t, akik a mobiltelefonjukon a rendőrséget kívánták értesíteni, a kezében tartott ütleget felemelve, és a sértettek rákiabálva megakadályozta abban, hogy a rendőrséget értesítsék.
- [49] A Btk. 278. § (1) bekezdése alapján, aki mást erőszakkal vagy fenyegetéssel arra kényszerít, hogy hatósági eljárásban törvényes jogait ne gyakorolja, vagy kötelezettségeit ne teljesítse, a kényszerítés hatósági eljárásban bűncselekményét követi el.
- [50] A fenti bűncselekmény jogi tárgya az ember személyes szabadsága mellett az igazságszolgáltatás és más hatósági eljárások zavartalan működéséhez fűződő társadalmi érdek. Az igazságszolgáltatás zavartalan működésének első eljárásjogi aktusa a büntetőeljárás kezdeményezése, az igazságszolgáltatás működésbe hozása. Abban az esetben, ha a büntetőeljárás azért nem indulhatott meg, mert a jogosult a fenyegetés vagy erőszak alkalmazása miatt nem volt abban a helyzetben, hogy a rendőrségen bejelentést, feljelentést tegyen, a bűncselekmény megvalósul, függetlenül attól, hogy a büntetőeljárás még nem volt folyamatban. Következésképpen a bűncselekmény megvalósítható már az adott hatósági eljárás megkezdése előtt is, ha az elkövető az eljárás kezdeményezésére jogosult személyt megfosztja ettől a jogától.
- [51] A bűncselekmény minősítése azonban nem felelt meg mindenben a büntető anyagi jogszabályban foglaltaknak. Az elsőfokú bíróság elmulasztotta ugyanis rögzíteni, hogy a bűncselekmény a Btk. 278. § (2) bekezdés I. fordulata szerint minősül, hiszen azt büntetőügyben követte el. Ezért a másodfokú bíróság rögzítette Terhelt2 II. r. vádlott fenti cselekményének helyes minősítését.
- [52] Helytállóan minősítette az elsőfokú bíróság Terhelt4 IV. r. vádlott azon magatartását, amikor a házban tartózkodó kiskorú sértetteket, valamint sértett3t veréssel fenyegette arra az esetre, hogy ha ki mernek menni a házból, a Btk. 194. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) és b) pontja szerint minősülő személyi szabadság megsértése büntettének. Jelen ügyben ugyanis az aljas indokból vagy célból elkövetés minősített esete a bosszú alapján volt megállapítható. A bosszú is alapul szolgálhat ugyanis ezen minősített eset megállapítására, amennyiben az azt kiváltó ok jellege és annak mibenléte hívja életre az elkövető akaratelhatározását. Jelen ügyben pedig erről volt szó, hiszen a vádlottak tanú8 elköltözése, holléte miatt kérték számon hozzátartozóit.

[53]

IV.

- [54] A büntetőjogi jogkövetkezményeket befolyásoló tényezőket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen tárta fel. Annak ellenére ugyanakkor, hogy azt a tényállás I. és II. pontja is tartalmazza, elmulasztotta a vádlottak terhére értékelni az ittas állapotban történő elkövetést.
- [55] Amint arra a fellebbviteli főügyészség is helyesen hivatkozott, valamennyi vádlott vonatkozásában elmaradt a büntetési tételkeretek és a középérték feltüntetése is. Ezt pótolva a másodfokú bíróság megállapította, hogy Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottaknál a büntetési tételkeret egy évtől hét év hat hónapig terjedő szabadságvesztés, melynek Btk. 80. § (2) bekezdése szerinti középértéke négy év három hónap szabadságvesztés. Terhelt3 III. r. vádlottnál a büntetési tételkeret három hónaptól négy év hat hónapig terjedő szabadságvesztés, melynek középértéke kettő év négy hónap tizenöt nap szabadságvesztés.
- [56] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a feltárt súlyosító és enyhítő körülményeket nem a tényleges súlyuknak és jelentőségüknek megfelelően értékelte. Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak büntetlen előéletűek, melynek nyomatékos enyhítő körülménykénti értékelését az elsőfokú bíróság elmulasztotta. Ezt pótolva és értékelve a másodfokú bíróság különösen a vádlottak életvezetésére tekintettel a velük szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában kettő évre, Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak vonatkozásában pedig egy év hat hónapra enyhítette. A büntetlen előéletű vádlottakkal szemben kiszabott ilyen tartalmú szabadságvesztés a Btk. 79. §-ában megfogalmazott büntetési célok eléréséhez szükséges, de elegendő is.
- [57] A jogorvoslati kérelmek tehát az enyhítést célzó részükben megalapozottak voltak, míg a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottaknál nem vezetett eredményre.
- [58] Az Alkotmánybíróság 8/2015. (IV. 17.) AB határozata alkotmányos követelményt fogalmazott meg, mely szerint a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét és arról az ítéletben rendelkeznie kell. Az elsőfokú bíróság ezen kötelezettségeinek sem tett eleget, és nem adta indokát annak, hogy a felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottakat miért nem részesítette előzetes mentesítésben annak ellenére, hogy a velük szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtását próbaidőre felfüggesztette.
- [59] A Btk. 102. § (1) bekezdése szerint a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén a bíróság az ügydöntő határozatban előzetes mentesítésben részesítheti az elítéltet, ha arra érdemes. A másodfokú bíróság azonban a vádlottakat az előzetes mentesítésben részesítésre nem találta érdemesnek, különösen a terhükre rótt ittas állapotban elkövetett bűncselekmények erőszakos jellegére figyelemmel.
- [60] A Be. 611. § (1) bekezdése értelmében a hatályon kívül helyező végzés indokolása tartalmazza a hatályon kívül helyezés okát, továbbá a másodfokú bíróságnak a megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatását. E körben azonban – figyelemmel arra, hogy a hatályon kívül helyezésre teljes megalapozatlanság okából került sor – a másodfokú bíróság mindösszesen arra utal, hogy a megismételt eljárást az eljárási törvényben foglaltaknak megfelelően kell lefolytatni és az így lefolytatott eljárás után a határozatot a törvényben megfogalmazottak szerint kell írásba foglalni.
- [61] A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt2 II. r. vádlott terhére rótt igazságszolgáltatás elleni bűncselekmény minősítése, valamint Terhelt2 II.

r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak vonatkozásában a büntetőjogi jogkövetkezményre vonatkozó részében a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, Terhelt1 I. r. vádlott tekintetében a Be. 610. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, az egyéb törvényes rendelkezéseit pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[62] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelező rendelkezés a Be. 613. § (1) bekezdésén alapul.

P é c s, 2022. szeptember 27.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Bencze Beáta s.k. előadó bíró, Dr. Hudvágner András s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék 11.Fk.62/2021/46. számú ítéletének Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottakra vonatkozó része a Pécsi Ítéltábla Fkf.III.28/2022/7. számú ítélete folytán – az abban írt változtatásokkal – a 2022. évi szeptember hó 27. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában a Kaposvári Törvényszék 11.Fk.62/2021/46. számú ítéletét hatályon kívül helyező rendelkezés a 2022. évi szeptember hó 27. napján véglegessé vált.

Dr. Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke